

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

15. Dies Novemb. Quidquid mihi vult dare Deus meus, auferat totum, & se
mihi det.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

15. DIES NOVEMB.

Quidquid mihi vult dare Deus meus, auferat totum,
& se mihi det. S. Augustinus in Psal. 26.

Deus est om-
ne bonum.

I. **N**on miror Augustinum op-
tante sibi auferri omnia,
ut detur unum, quia unum
illud cum sit totum, quis illud non potius præli-
gat quam partes, & cum illud unum sit omne, in
uno habet omnia. Jure igitur eum qui est universa
creatura emendicat sibi objectas delectationes, ad
satiandas insatiabiles cupiditates, copiosæ inopiæ,
& ignominiosæ gloriæ, Augustinus sic redarguit:
(a) Quid amas, ut Deum non ames? dic mihi, ama si po-
tes aliquid quod ipse non fecit, circumspice universam
creaturam: vide utrum alicubi cupiditatis vitio tenearis,
& à diligendo Creatore impediaris, nisi ea re, quam crea-
vit ipse, quem negligis. Quare autem amas ista, nisi quia
pulchra sunt? possuntne esse tam pulchra, quam ille à quo
facta sunt? Miraris hæc, quia illum non vides, sed per ea
qua miraris, ama quem non vides. Interroga creaturam,
quia si à seipsa est, remane in illa, si autem ab illo est, non
ob aliud perniciofa est amatori, nisi quia preponitur crea-
tori. Itaque non sunt amandæ creaturæ nisi eo modo,
quem præscribit S. Augustinus. (b) Si autem ista di-
ligis, ut subjecta dilige, ut famulantia dilige, ut arrham
sponsi, ut munera amici, ob beneficia Domini; sic tamen ut
memineris se per quid illi debeas, nec ista propter se, sed ista
propter illum, nec ista cum illo, sed ista propter illum, & per
ista illum, & super ista illum diligas. Hæc norma est regen-
di, hæc forma dirigendi, hæc regula moderandi nostri
amoris,

(a) In Psal. 79. (b) In Medit.

amoris, ne à scopo aberret, à via deviet, à fine defleat.

II. O Domine in singulis creaturis temet exhibes prospiciendum passim per naturæ transennam : in omni creatura occurris mihi, toties amorem tuum irrogans & amorem meum rogans. Quamcumque fenestram aperiā, ades amator, stans post parietem, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos, si videam, si audiam, si odor, si sapiam, ecce adest facies tua decora, vox tua dulcis, & odor Dei mei, & favus cum melle tuo : ubique convenior de amore, omnia amorem tuum, & pulchritudinem mutuis clamoribus, & inaspectabilibus coloribus objectant. Sed quæ vox, aut imago, cognitionem tui dabit? Non possunt creaturæ te pingere, ex omni earum perfectione lituram tantum cognosco. Quis ergo es aut ubi pulcher mi? qui cum ubique mihi adsis, nullibi te invenio, & cum omnia sis, nihil omnium te puto? pro imagine tui, se objectare mihi creaturæ, sed ego ænigma æstimo, non es Domine, & id quod designant te esse, quæ licet non mentiantur, taliter te indicant, ut non sis id quod prædicant verè. Ita quæsi vi quem diligit anima mea, quæsi vi illum & non inveni, surgam & circuibo vias naturarum, & plateas cælorum. Interrogavi formas rerum, concentus melodiarum, odores aromatum, saporis mellitorum, amplexus charorum, & dixerunt : Non sumus dilectus tuus, ille fulget, ut non capiat locus, sonat, ut non ferat ventus; olet, ut non spargat flatus, sapit, ut non noceat fames, hæret, ut non separet fastidium. Interrogavi terram, & respondit : Non sum ego : si cæli cælorum non capiant illum, quid me rogas? Interrogavi

terrogavi mare, & contremuit, dicens non sum, maior abyssus est, & pertransiri nequit. Interrogavi cœlum, & dixit non sum Deus tuus, ascendit ultra.

III. Si vos non estis creaturæ, dicite mihi aliquid de illo. Responderunt mihi vigiles mentes, & custodes spiritus mundi, Ipse fecit nos; quære illum super nos. Paululum cùm pertransissem eos, inveni quem diligit anima mea, non inveniens illum in creaturis. In hoc solo video, & invenio te ô lumen in medio positum, quod non possim te videre, nec invenire. Nam quomodo assequar quod incomprehensibile est? fuge, fuge dilectile mi, in hoc te consequar, quia fugis me, nec possim te assequi. Plus nosco de te quantum novi te non posse cognosci à me, in nocte, & in quiete anguli mei per noctes quæsi vi quem diligit anima mea, nox est respectu tui, splendor rerum venustarum: nox est, decor cœlorum: nox est, solis splendor, lunæ candor, stellarum nitor & totius mundi fulgor. O Deus abscondite! si ignoratus places mihi super omnia quæ scio, quid facies mihi cognitus, cùm te coram & palam sciam? eripe, evelle cor meum, accipe omne velle meum, nec mihi unquam restituas. In te sit cor meum, quia in te est Thesaurus meus. O Deus cordis mei, quia jam es Dominus illius. Tu es Deus cor meum, Deus pars mea quæ defecit mihi: cor scilicet meum eris in æternum: officia cordis mei imple: Ipse poteris velle pro me, & sollicitus esse, quæ mihi expediant. Ego tantum diligam te, Tu amabis me pro me, ut ego penitus amem te, ut nec amor mei impediat me. O felix jactura cordis, si Deus pro corde est! eris autem plus quam væcors, si Deo spreto consecres cor

mundo. Habet enim mille quibus cor capiat dolos, quibus implicet laqueos. Ergo

Effuge jucundi laqueos, & retia mundi.

16. DIES NOVEMB.

Quis sic delectat, quàm ille qui fecit omnia, quæ delectant. *S. Augustinus in Psal. 32.*

Deus fons I.
omnis delectationis.

Non plus potest esse anima sine delectatione, quam sine respiratione. Quamdiu spiras, semper in aliquo, quo quiescas, respiras. Itaque cum delectari necesse sit, debes delectari caducis, aut æternis, humanis, aut divinis. Illa est mens D. Gregorii. (a) *Esse sine delectatione anima nunquam potest: Nam aut infima delectatur, aut summis. Quid te abjicis ad infima, qui natus es ad summa? non modò quæris semper habere summa, sed ambis ubique esse summus, nusquam non primus. Cæsar tamen erat intemperanter ambitiosus, ut maluerit in ignobili vico primus esse, quam in arce orbis Romæ, secundus. Nonne hæc est stultitia summa, velle in omnibus esse summum, præterquam in delectatione? unde expectandum summum gaudium, nisi in summo bono? quidquid usquam ulli sensui, vel rationi, vel voluntati occurrit delectabile, nunquid est ex eo, qui est ipsa delectatio, & qui fecit omnia delectabilia? quasi verò plus te delectabit aliquid delectabile, quam ipsa delectatio. Si nolis fervire, si timeas ne in te mundus dominetur. (b) *delectare in Domino. Ne timeas spernere quæ hætenus te oblectarunt; nullum delectationis patieris damnum,**

accipere

(a) L. 18. Moral. c. 8. (b) Psal. 35.